

den samme Skikkelse, hvori det sidst forelaa det høitærede Folkething, uagtet jeg mulig nok kunde nære nogen Betænkelighed ved enkelte Punkter i Udkastet, navnlig med Hensyn til det første Affnit af § 3, idet vistnok den Begunstigelse eller den Eneret, der er tillagt de berømt-handlede Mangfoldiggjørelser, er mere abstrakt, end man egentlig havde tænkt sig, og jeg skal derfor forbeholde mig at stille Endringsforslag i saa Henseende til Sagens anden Behandling.

Der næst skal jeg ligeledes efter allerhøieste Befaling forelægge det høie Thing „Udkast til Lov angaaende Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til at bevilge Fritagelse for Brug af stemplet Papir til Tilstaaelser for haandsaaet Pant“. Jeg skal med Hensyn til dette Udkast foreløbig henholde mig til de samme vedføjede Motiver.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovudkast vilde blive ombeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende det af 7 Medlemmer indgivne Forslag til en Adresse til Hs. Majestæt Kongen.

Ved den foretagne Stemmegivning valgtes: Klein med 73, J. N. Hansen med 72, Alberti med 46, L. C. Larsen med 43, Bonne med 39, N. Hage med 38 og Jacobsen med 37 af 73 afgivne gyldige Stemmer (Müllers 34, N. Jensen 30, P. Olsen 27, Fischer 26, Høgsbro 26).

Man gik derpaa til det næste Numer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 12te December f. A. om Udredelse fra Kongeriget af Heste til Brug for Hæren, i Forbindelse med fornævnte foreløbige Lov.

(Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 825—26.)

Scholer: Det er vistnok i sig selv en rigtig Maade, hvorpaa Ministeriet er gaaet

frem for at skaffe disse Heste tilveie med behørig Hurtighed; det vilde vel ikke have været muligt paa anden Maade at faae dem bragte tilveie til den Tid, Krigsbestyrelsen behøvede dem; men naar der i Motiverne til det foreliggende Lovudkast, som stadfæster den foreløbige Lov, siges, at Ministeriet har ved Fordelingen bestræbt sig for, under Afbenyttelsen af de bestaaende Indretninger for Udredelse af Heste til Armeen, at dele den nye Udskrivningsbyrde saa ligeligt, at den kunde findes antagelig som en endelig Krigsskat, saa kan det dog vel ikke være det høitærede Ministeriums Mening, at det skulde være en Krigsskat, som Hartkornet udelukkende skulde bære, thi det vilde vistnok blive en altfor byrdefuld Krigsskat i Sammenligning med den, der svares af andre Skatteydere. Den Byrde, der paahviler Hartkornet med at holde Distriktsheste, er allerede i og for sig, paa Grund af de Chikaner, som Udrederne ere udsatte for, bleven saa byrdefuld, at man næsten kan sige, at den er en Landeplage. Derved er der jo imidlertid for Dieblisset Intet at gjøre, men da jeg, som sagt, ikke kan troe, at det er Ministeriets Mening, at denne Byrde udelukkende skulde hvile paa Hartkornet, saa maa man vel antage, at Ministeriet er enig i, at der i det foreliggende Lovudkast optages en Bestemmelse, der forandrer den sidste Paragraph i den foreløbige Lov, som siger: hvorvidt der af Kongerigets Finantser skal gives Erstatning for de leverede Heste, forbeholdes til Afgjørelse ved Lov“. Men selv om Loven bliver ændret derhen, at der skal gives Udredningslæggerne Erstatning for de leverede Heste, saa vilde disse Lægger dog lide et bethdeligt Tab ved det Maximum, der er sat for Taxationen af de leverede Heste. Maximum er nemlig sat til 150 Rd., men nu er det bitterligt for Enhver, som kender Forholdene, at man ikke kan kjøbe en Hest, der kan leveres til Armeens Brug, for 150 Rd. Jeg tør troe, at naar Priserne paa de leverede Heste bleve samlede, saa vilde 200 Rd. være en Middelpriis, thi paa mange Steder har man maattet give langt over 200 Rd. for en Hest, der skulde leveres til Armeen. I 1848 foretoges der ligeledes, ifølge en Anordning af 22de Juni f. A., en Udskrivning af Heste til